

בס"ד כג' מנחם-אב ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 18: 57
צאת השבת - 19: 47
רבנו תם - 20: 36
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 976
@ השבת "מברכין"
@ ר"ח אלול יחול בעייה בימים שבת וראשון.
יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה טובה,
לטללי ברכה ולבשורות טובות אכי"ר.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידיון: "ותאמר ציון"
(ישעיה מט')
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
דיוק ומוסח-סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"
מעייני הפרשיה:

פרשת עקב

⊕ "לא תחסר כל בה"
ובהמשך "ואכלת ושבעת". חז"ל אומרים לעולם לא יפתח אדם פה לשטן, זה שאמר מי שאומר "לא" פירוש אין לי, תחסר "כל בה", אבל אם אתה אומר יש לך הכל אז "ואכלת ושבעת". (בן איש חי)
⊕ "שמולתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה"
בפרשת כי תבוא כתוב "נעלך לא בלתה". והתירוץ שאלו שיצאו ממצרים היו להם נעליים והם גדלו אתם, אבל אלו שנולדו במדבר לא היו להם נעליים, ועליהם נאמר שרגלם לא בצקה.
⊕ "כי הוא הנותן לך כח לעשיות חיכ"
מפרש התרגום שה' הוא שנותן את העצות לקנות נכסים.
⊕ "ושמרתם את כל המצוה וגו' וירשתם את הארץ"
עיי ששמרו ותקיימו את כל המצוות אזי תקנו חזקה ביישוב הארץ.
⊕ "לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי"
שואלים, הרי משה היה למעלה כמו מלאך, ואם כן מה בא לומר בזה שלא אכל ולא שתה, האם מלאך צריך לאכול ולשתות? אלא משה מתלונן שהפסיד בגלל ישראל מצוות שיש באכילה ושתיה, נטילת ידיים ברכות הנהנין וברכת המזון.

⊕ ברכה והצלחה כשכר טוב על שמירת התורה.
⊕ דברי מוסר על מעשה העגל, שבירת הלוחות ותפילתו של משה.
⊕ הלוחות השניים והבדלת הלויים לשרת בקודש.
⊕ חזרה על הניסים במדבר, והזכרת שבחה של ארץ ישראל.
⊕ פרשה שניה של "קריאת שמע" ואזהרה נוספת על שמירת התורה והמצוות.
⊕ "והיה עקב השמעיון..."
"והיה" לשון שמחה, "עקב" מרמז על אחרית הימים. שמחה גדולה תהיה לפני ביאת המשיח שתהיה התעוררות לתשובה.
⊕ "עקב"
עקב ר"ת קדש בית עיניך, עוד ר"ת קדש עצמך במותר לך.
⊕ "ואהב גר לתת לו לחם ושמלה"
בעוד שבנ"י מובטחים בזכות אבות שלא יבעטו מרוב טובה, הרי הגר שאין לו זכות אבות עלול לבא לנסיון של פשלו מרוב טובה, לפיכך מעניק לו השי"ת רק את צרכיו ההכרחיים לחם ושמלה.
⊕ "ויעניך וירעבך"
יש אומרים, שהיו אנשים חשובים שלפעמים לא בא המן ליד האוהל שלהם וזה היה רחוק, והוא התבייש ללכת רחוק לחפש את המן כנראה שנכשל בעבירה ויתפרסם הדבר, ולכן היה מעדיף לשבת בביתו בלי אוכל, וזהו "ויעניך וירעבך" שהיה מענה ומרעיב עצמו בביתו.

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִים
"שמונה הם, אם יבזו אותם אל יאשימו כי אם עצמם: א. הבא לסעודה שאינו קרוא לה.
ב. המצווה בבית אדם בפניו. ג. והמבקש כבוד משונאו. ד. השואל שאלה מכילי (=קמצן).
ה. הנכנס בדברי בני אדם מבלי שיכניסו אותו. ב.ס. ו. המזלזל במלך. ז. היושב במקום שאינו ראוי לו. ח. המספר דברים למי שאינו מאזין לו."
(מבחר הפנינים, שער המידות)

⊕ "ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו ע"ד" מכאן שצריך ללמוד מוסר, וזה מוריד את ערלת הלב.
"קול יען וקול אנה, קול חתן וקול כלה" - מזל טוב ואיחולים לבניים
לציון וצביה דוידי היינו ר' אליהו דב ולימור פאריינטי היינו לרגל נישואי לוריא עם מירך יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו מכתול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

" ואכלת ושבעת וברכת את ה' ... "

פרשת "עקב" שופעת כולה בתיאורי שיבחה של ארץ ישראל, והחובה לברך על תנובתה.

אלא שהברכה מכוונת בעיקרה לשבעת המינים בהם נשתבחה הארץ, ואילו הביטוי "זבת חלב ודבש" השגור במקרא כעשרים פעם לציין שבחה של ארץ ישראל, ונזכר אף בפרשתנו, אינו עוסק לכאורה בפרי הארץ אלא בחלב בהמתה ודבש דבוריה.

ברכת המזון שאנו מברכים כוללת ארבע ברכות:

א. "ברכת הזן" - שתיקן משה על המן.
ב. "ברכת הארץ" - שתיקן יהושע בכיבוש הארץ.
ג. "ברכת בונה ירושלים" - שתיקנו דוד ושלמה על ירושלים ובית המקדש.

ד. "ברכת הטוב והמטיב" - שתיקנו ז'ל"ל בימי מרד בר כוכבא על הרוגי העיר ביתר, "הטוב" - שלא הסריחו ו"המטיב" - שניתנו לקבורה (ברכות מ"ח).

מאורע זה הוא אחד מן האירועים שעליהם ציינו השבוע את חג ט"ו באב, כדברי הגמרא בברכות שם: "אמר רב מתנא: אותו היום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה, תקנו ביבנה 'הטוב והמטיב'."

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

הכנות לחזרה לבית הספר

החזרה לביה"ס מסמלת חזרה לשגרה ויש צורך להזכיר לילדים שהכל משתנה וחוזר לקדמותו. המעבר מאווירה חופשית לאווירה מוקפדת יותר אינו קל לילדים. ומה שאינו קל לילדים, אינו קל גם להוריהם. חשוב לזכור שמדובר בשינוי מהותי לגבי הילד. כל שינוי שהוא חד מדי, יהיה קשה יותר לילד. ככל שהשינוי יהיה הדרגתי יותר, היכולת שלו להסתגל תהיה טובה יותר. ההכנה נעשית בדיבור על השינוי הצפוי ודרך עשייה לקראתה.

עזרא לילדים להתמודד עם החזרה לשגרה

א. שיחה עם הילד על החזרה לביה"ס: לדבר עם הילד על החזרה לביה"ס ועל ההשלכות שלה בחיי היום יום שלו. לדבר על השוני בין החופש לבין ביה"ס או לקחת דף, לחלק לשניים ולצייר דברים שקשורים לביה"ס ודברים שקשורים לחופש.

ב. שיחה על הקשיים הצפויים או הפחדים שנתגלו בחזרה לביה"ס: חשוב להיות גלוי ולשאול האם יש דברים שהילד חושב שיהיו לו קשים בימים הראשונים? עצם הדיבור על החששות, פותח פתח לשתף את ההורה בהמשך.

כל הישועות והברכות
למשיה וריקי ישראל! היין שתרמו לסעודה הרביעית בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים שנתגשמו משאלותם לטובה וברכה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם להבדיל לעיני יעקב בן אברהם ז"ל

רפואה שלימה
יוסי בנצ'סטו בן גדם הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וישו"ר לאינתו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

רפואה שלימה
שישנה רודי בת מרים לאורכי בת שושנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריהן וישו"ה גידיהן. ותזכנה לשנים רבות וטובות

כל הישועות והברכות
כ"ה א. ז. מנבית שתרמה לסעודה הרביעית בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתמלאו כל משאלות ליבה לטובה. וזכות המצוה תעמוד לה שתתברך ברפואה שלימה, אושר ובפרנסה טובה, ותרוה נחת מכל יוצאי חלציה. ויתגשמו משאלותיה לטובה להבדיל לעיני שרה בת חנה ז"ל

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציין הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

זל טוב ואיחולים לבביים
לרב שלמה ורביקה דוידי הי"ו לטוביה סוכימנוב מנב"ת לנושאי עובדיה יוסף עם רייטל הי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך אלת מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

מרכות ואיחולים
למרת וני מויסקוביץ להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לויקי ועופר גולדפרב לעדנה ויחחק מויסקוביץ

רפואה שלימה
לינד קמוס-באיר בן גלית ניצה ברסמ"ח הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וישו"ה גידיו. שיחזור לאינתו הראשון ויזכה לשנים רבות נא להתפלל לרפואתו

מרכות ואיחולים
איתאל והנה-לאה ישראל! להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לדוד וזהבה ישראל הי"ו וליהודה ונדיה סופר הי"ו

זל טוב ואיחולים לבביים
לנאג' ורביקה ישר הי"ו למנשה ולידה מנשהאוף הי"ו לנושאי דודר עם שדי (שי-לו) הי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

לעיני הצנוע והענו **שרלי שאול מונבי** בן נזירה ויוסף ז"ל נפט' ל' מנחם-אב **ביום שבת פקידת שנתו**

לעיני החסיד והענו **בנימין דויד** בן לאה ודיוש ז"ל נפט' כ"ה אב תשס"א **ביום שני פקידת שנתו** שימליץ טוב בעד משפחתו

אזכרה לעיני הצנועה **לאה נאמן** בת רבקה ואליהו ז"ל בתקנים ביום חמישי כחי אב תשע"ט 18:00 - עליה לבית העלמין 18:45 - תפילת מנחה, דברי תורה, ברכות וערבית בבית כ"ג "עזרא הסופר" בשבת זו תהלים ושיעור ב"אוהל מועד" ב- 12:00

לעיני הצנועה והענו **שרה אפרת מורנו** בת חנה ויוסף ז"ל ל' אב פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד ילדיה וכל משפחתה לעיני הצנוע והישר **אשר לוי** בן נוב ז"ל נפט' כ"ז תמוז שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלחה לסיג'ית הת' בת שושנה על תרומתה לזיכוי הריב. וזכות השיעור וההתילים תגן בעדה שתזכה לזיווג הגון משרש נשמתה, בפרנסה טובה, ורפואה שלימה

מרכה והצלחה הייאל ורוביה מדעי שיתברכו באושר בבריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

שבת שלום ומבדר

לעיני הצנועה והענו
נעימה שלום-זה בת מרים ז"ל שרה מורנו בת חנה ויוסף ז"ל מרים נסימי בת זליכה ושבתי ז"ל אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל לידיה רוקח בת מנטינה ז"ל מרים דויד בת זליכה ורחמים ז"ל נסימי בן דוד בת תמו ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל

לעיני הצנועה והענו
דבורה שלומי בת נרקיס ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:
שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו מבאי באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרוו הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת

יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרוני בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דאד וחיים ז"ל מנחם ישראל בן נסימי ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

הנחת תבשיל מבושל על גבי אש גלויה

לפני שנבאר את דרכי ההיתר לחמם מאכלים בשבת, נקדים לבאר דין שאין לו היתר לעולם. והוא, שאסור להניח תבשיל על גבי אש ממש בשבת. ואפילו אם התבשיל מבושל לגמרי, והוא יבש לגמרי, בכל זאת אסור בהחלט לחממו על גבי אש בשבת, מפני שרבותינו אסרו לעשות כן בשבת, הואיל ונראה כאילו הוא מבשל בשבת. ובלשון חז"ל "מחזי כמבשל", כלומר, נראה כמבשל בשבת.

הנחת תבשיל מבושל על גבי פלאטה חשמלית

אף על פי שאסור להחזיר תבשיל מבושל ולהניחו על גבי כיריים של אש בשבת, בכל זאת ישנם מקרים שמותר להניח תבשיל מבושל על גבי פלאטה של שבת, מפני שאין דרך בני אדם לבשל עליה, ולכן אין כאן חשש של "מחזי כמבשל". וכן יש מקרים שמותר להחזיר את התבשיל ולחממו על גבי כיריים המכוסות בטס של מתכת או "אזבסט". ונבאר את הדברים:

"בישול אחר בישול ביבש"

כפי שביארנו כבר, אסור בהחלט לבשל על גבי פלאטה בשבת. ולכן, אסור להניח בשבת פיסת בצק, או סיר חלב, ולבשלם על גבי הפלאטה, שיש בדבר איסור גמור מן התורה. אבל דבר שנתבשל כבר, יש בידינו כלל לגביו "אין בישול לאחר בישול", דבר שהוא כבר מבושל, אין איסור לחזור ולבשל אותו שוב על גבי הפלאטה. ולכן מותר לחמם בשבת בורקס על גבי הפלאטה. וכן מותר לחמם אורז ושניצל וחלות וכיוצא בזה.

כשם שאסור לבשל בשבת על גבי אש גלויה, כמו כן אסור לבשל בשבת על גבי פלאטה חשמלית. ורק לענין חימום תבשיל שהתבשל כבר לפני שבת, יש חילוק בין אש גלויה לפלאטה חשמלית. שעל גבי אש גלויה אסור אפילו לחמם תבשיל, ואילו על גבי פלאטה חשמלית, מותר לחמם תבשיל בשבת, בתנאי שלא מדובר בתבשיל "לח", כמו מרק, אלא בתבשיל "יבש", חלה או לחם.

תבשיל שרובו רוטב

תבשיל שרובו רוטב, ומיעוטו יבש, כגון מרק ירקות וכדומה, אסור להניחו בשבת על גבי הפלאטה, מפני שבדבר שהוא לח (רטוב), יש בישול אחרי בישול כמו שביארנו. אבל תבשיל שהוא יבש לגמרי, כגון בורקס וכדומה, או חלה של שבת, מותר להניחו על גבי הפלאטה בשבת, או על גבי כירה המכוסה בטס של מתכת, מפני שבדבר שהוא יבש, אין בו בישול אחרי בישול, ומכיון שנתבשל כבר מערב שבת, אין כאן מעשה איסור לחממו שוב ביום השבת.

מאכל שמיעוטו רוטב

ומאכל שרובו יבש, אך מיעוטו רוטב, כגון אורז, שיש בו מעט לחלוחית, דינו כדין מאכל יבש, שמותר להניחו על גבי הפלאטה בשבת, מפני שאין בישול אחר בישול ביבש. ואף בדבר שיש בו רוטב, אם החימום גורם לרוטב לרדת מערכו, (ובלשון הפוסקים, שהוא "מצטמק ורע לו", שאינו משתבח בחימום נוסף, אלא להיפך הוא יורד מערכו על ידי כך), מותר לחממו בשבת על גבי פלאטה או כירה המכוסה בטס של מתכת.

מכל מלמד השכלתי

"כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרוך לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם" כותב ה"אור החיים" הקדוש – ישנם שלושה דברים אשר תלויים במזל - האחד הם בנינים. השני הם החיים של האדם. והשלישי היא הפרנסה של האדם. כאשר האדם מקיים את מצוותיו של הקב"ה בשלמות כמו שמובא בפסוק "כל המצוה אשר אנכי מצוך", אז ה' **דואג להעלותו מעל המזל!**

וזה רמוז בפסוק: "למען תחיון" הרי זה החיים של האדם. "ורבייתם" – זה הילדים של האדם. "וירשתם את הארץ" - הרי הם המזונות והפרנסה של האדם, שעם ישראל קיבל את הארץ כאשר הבתים מלאים כל טוב. כאן אנו רואים שכאשר האדם מקיים את מצוותיו של הקב"ה במסירות ובשלמות, הרי הוא מעלה את עצמו מעל המזל והוא זוכה לכל הדברים הטובים – לבני חיי ומזוני...!

יאכלה וישבעת

ההלכה היא שבעת ברכת המזון צריך לשבת, וכתוב בתוס' ברכות רמז "שבעת" שהוא מילים **שב-עת**.

הראשונים שואלים למה לא תיקנו ברכה על ברכת המזון "אשר קדשנו במצותיו וציונו **לברך ברכת המזון?**"

ומתרצים שלא תיקנו ברכה על ברכה דאם כן אין לדבר סוף, דכמו כן צריך לומר עוד ברכה על הברכה שעשה.

ה"שפת אמת" מתרץ שברכת המזון היא **ברכה על הכרת הטוב**, וכל אחד מבין שעל אכילה צריך לתת הודאה, וזה לא רק ענין של קדושה שיגיד על זה אשר קדשנו ולכן לא תיקנו.

"ולמדתיכם איהם את בניכם" (יא, יט)

"את בניכם - ולא את בנותיכם", ומכאן **שאישה פטורה מתלמוד תורה**. אך התורה-תמימה הביא בשם ספר מעין-גנים, שנשים ש"נדב ליבן אותנה לקרבה אל מלאכת ה' מצד בחירתן בטוב במה שהוא טוב (ולא ממטרות זרות!) הן הנה תעלינה בהר ה'... כי נשי מופת הנה ועל חכמי דורן להדרן לסדרן לחזק ידיהן."

התפילה שחוללה את המהפך

יהודה, הינו אברך צעיר המתגורר בפרבריה החרדיים של עיר במרכז הארץ. הוא קבע לו בית מדרש סמוך כמקום תפילה. בית המדרש הזה היה הומה תמיד במניינים והתקיימו בו שיעורי תורה רבים. מידי יום, לאחר שחרית, נותרו מתפללים קבועים לסדרי לימוד או אמירת תהלים.

במקום קבוע ישבו להם אברך צעיר וילד – נער לקראת בר מצווה. האברך היה יושב עם גמרא מיוחדת שכל אחת משורותיה צבועה בצבעים שונים. קושיה באדום ותירוץ בצהוב, סיכום או ראייה – כל אחד מהם בצבע אחר. הוא מסביר לילד שמתאמץ להבין. אבל לא, הוא לא קולט. הנער בחושים שפיתח לעצמו, החל לגלות סדקים מתרחבים בסבלנות הברזל של אברכו חונכו. היו ימים שהמלמד הפרטי שינה את הגישה וניסה לגרום לילד, ששמו בנימין אליעזר, לייזר בפי האברך, יותר רצון והבנה. בית המדרש כולו היה שותף לשעתיים הקשות לשניהם. היו שניגשו אל האברך, והציעו הצעות לקדם את הילד. כולם מבחינים איך שהילד מתאמץ כל כך, ומשנכשל, מחייך בביישנות ומנסה שוב. הוא לא התקומם, ולא התלונן ובמשך שעתיים תמימות היטה את שכמו לסבול. אבל לכל נפש, יש נקודת שבירה, ורגעי המשבר הלכו והתקרבו. לייזר היה ילד רגיל לכל דבר. הרווח את הוריו נחת, כשהיך ושיחק ובה, ככל אחיו ושכניו בני גילו. כשהלך וגדל, קלט את האותיות ושטף הקריאה במהירות, אך אז התברר, כי מוחו מסתפק בזה. ודברים מורכבים יותר אין הוא מסוגל להבין ולקלוט. המלמדים הרגיעו את ההורים, אך מהר מאוד התברר, כי ילדם היקר חלש כישרונות הוא, באופן קיצוני. הם פיצוהו בתשומת לב ובמחמאות על החלקים המאירים בו וכאלה היו רבים. הוא התגלה כירא שמייס, נוח לבריות ובעל מידות נפלאות. רק ללמוד ולזכור ולספר במה עסקו בתלמוד תורה – לא הצליח. ההורים היו משוחחים ביניהם על הבן שיגדל ירא שמייס וישר דרך, אך החלק הלימודי נמנע ממנו ויש לקבל את הדין באהבה. אבל לייזר עצמו לא ותיאש מעולם. הוא סבב בין המלמדים ושאל כל אחד אם יש לו דרך כיצד תיפתח הבנתו בתורה. הוא רשם לעצמו כל סגולה עליה שמע במכוון או באקראי וניסה לקיימה במדויק. הוא התפלל על כך יום וליל, אך דומה שנגזרה גזירה. הוא לעולם לא יבין את שורות המשנה והגמרא, אפילו בפרטי פרשת השבוע התקשה. הוריו שכרו לו, לבקשתו, מורה פרטי. אברך יקר רוח בעל ניסיון וסבלנות. הוא השקיע את מיטב כוחו ומרצו והביא מידי תקופה רעיונות ושיטות לימוד חדשות. ועדיין לשווא. ואז התחולל המפנה. בוקר אחד הופיעו כולם בבית המדרש כפי הסדר הרגיל. גם יהודה היה ביניהם. שוב הסכיתו ללימוד המשותף של האברך ותלמידו ולרגע חשבו, כי חלום הוא. הנער משתתף, כאילו היה בעל מוח מבריק ובעל קליטה מהירה ובלתי מצויה. הוא שאל והשיב, ביאר והוכיח, כאילו מדובר באחד מתלמידי החכמים שבבית המדרש. האברך המלמד נותר מחייך אל מול פניהם הנדהמות של הנוכחים. יהודה לא עצר ברוחו. לאחר שהילד שב אל כיתתו בתלמוד תורה הוא ניגש וביקש מהמורה הפרטי

לבאר את שהתרחש.

המורה סיפר את ששמע מהילד עצמו, שהחל מיום שני בשעות הערב שב מן התלמוד- תורה עיף ויגע בנפש ובגוף ופנה אל אימו בבכי, בזעקה גדולה ומרה: "מה יהיה עימי לבסוף! לעולם ועד אשאר חסר דעת, לא אדע בין ימיני לשמאלי? הרי יהודי אני ומדוע לא אהיה כמו כולם להבין דברי תורה? למה אגרע? תיכף יגיעו ימי הישיבה, בה כל בני ההיכל ילמדו בהתמדה ורק אני אבוש ולא אגרע!". האם נבוכה, האדימה והחווירה חליפות. מה תענה לילד האהוב? רק משפט אחד עלה בידה להשיב: "מתפללת אני עבורך לייזר, מבקשת בכל מאודי שייפתח ראשך להבין ולהשכיל. ועד אז עלינו להתאזר בסבלנות, הבורא רואה את מאמציק וזה אצלו העיקר". לייזר עיכל את מה ששמע לאט לאט. מעולם לא שוחחו על הבעיה באופן ישיר והוא לא ידע כי אימו מתפללת עבורו. "מתי אמא, מתי את מתפללת עליי שאזכה להבין את שורות הגמרא!?" "בעת הדלקת הנרות של שבת זמן מסוגל הוא ועת רצון". "אז אולי נתפלל יחד", הציע הבן ועיניו בורקות אם זה זמן מסוגל ינצל גם הוא את ההזדמנות. האם הסכימה כמובן, ואחרי שעה קלה הוא דיווח לכל בני המשפחה על הסיכוי שנוצר לפתרון הבעיה המעיקה. הוריו וכל אחיו ראו את התקווה הגדולה שפייעמה בליבו הרך. היטב ידעו כמה מצויקים הם המחסום להבנה ואי היכולת להתקדם בלימודים. כל בני המשפחה התכוננו ליום השישי הקרוב. לייזר הזכיר זאת שוב ושוב וכולם חששו מפני התוצאות העלולות לאכזבה. אם חלילה עדיין תוותר מוגבלותו בעינה, כי אז עלול הוא להישבר כליל – כי כל כך בטוח הוא שקרובה ישועתו לבוא. שמש של יום שישי, ערב שבת, פנתה לשקוע, ובבית המשפחה ערכו את ההכנות האחרונות. לייזר כבר עמד הכן ליד השולחן, אחרי שאביו היטיב את הנרות. הגיעה השעה, שעת הרצון השבועית של האם היהודייה. היא הדליקה את הנרות כדרכה במתינות, בריכוז ובהתרגשות. בני המשפחה עמדו כל אחד בפניתו והביטו נכחם בהזדהות. האם הניחה את כפות ידיה על עיניה ועסקה בתפילה חרישית ועימה בנה העומד לצדה. יחד התחננו בדמעות אל בוראם באותה הבקשה, כל אחד בשפתו. המעמד היה מרטיט מרגש, וכל בני המשפחה, האב, האחים והאחיות, כולם הצטרפו לתפילה הנרגשת אל אותה המטרה, ירחם נא הבורא וישפיע לו דעת, בינה והשכל. דקות ארוכות נמשכה התפילה המיוחדת ולאחריה חשו הכל הקלה. ימים ספורים בלבד חלפו והפלא הגדול התרחש. בתחילה היה זה נראה כאפיזודה חולפת, חד פעמית, אבל התברר שהתרחש כאן נס כפשוטו. התפילה המיוחדת התקבלה במלואה ולבבו כמו נפתח כפתחו של אולם. השורות האירו מול עיניו והוא קלט והבין במהירות ובהירות את מהלכי המשנה והגמרא, הקושיות והתירוצים, הסברות והראיות כילד כשרוני מימים ימימה. לייזר החליט להכפיל את זמן הלימוד, מנסה להדביק את הקצב, להשלים את שהחסיר בשנות ההסתר. מאז, דמעתו לא הייתה לו עוד, התמדתו מרקיעה שחקים ופיו לא פוסק מלהודות על כשרון והבנה, דברים שאצל חבריו היו תמיד מובנים מאליהם. (נצוצות)